

Arbejde, der afhjælper meget væsentlige og søselige Mangler ved den nu bestaaende Ordning. Der kan maaſte være adskillige Enkeltſheder, at udsætte Noget paa; men det er jo naturligt, at ſaadanne Punkter lettere behandles i et Udvalg eller ialtfald paa Lovforſlagets senere Bet. Det forekommer mig, at den Indvending, der er gjort af det ærede Medlem for Helsingør (Mſtrup) med Henſyn til et beſtemt Punkt, har to Sider, dels forſaavidt den angaar Antagelſen af fremmede Søfolk og dels med Henſyn til Antagelſen af danſke Søfolk her i Landet. Det er muligt, at der kunde ſkies anderledes; derimellem end Lovforſlaget gjer ſaaledes, at der ved Antagelſen her i Landet af fremmede Søfolk til fremmede Skibe gjaldt en anden Kontrol end ved Antagelſen her i Landet af danſke Søfolk til fremmede Skibe. Jeg kan heller ikke ſe rettere, end at vi maa have de ſamme Regler med Henſyn til Forbyrtingen her i Landet af danſke Søfolk, hvad enten de forbyres til danſke eller til fremmede Skibe, og jeg er ikke tilbøjelig til med det ærede Medlem for Helsingør at tro, at de Regler, ſom her ere foreſlaaede, ville i Reglen lægge væſentlige Hindringer i veien for en hurtig Expedition, men der gives dog ganſke viſt Undtagelſer, og i ſaa Henſeende tror jeg nok, at Helsingør er vanſteſtgit ſtillet af alle Havne her i Landet. Naar man nemlig blot i Forbiſeiling mangler en enkelt Mand, da kan man, hvis Kontortiden paa Mønstringskontoret er indſtrænket ſ. Ex. til nogle ſaa Timer, komme til, trods en god Wind, at maatte ligge over fra Aften til op paa næſte Dag for at ſaae den manglende Mand, og det tror jeg nok maatte kunne forebygges. Det er ikke ſlet, ſaa heldent og ſaa her i Kjøbenhavn, hvilket jeg kunde anføre flere Exempler paa, at man har maattet ſtoppe op og ligge en god Wind over for at iagttage Mønstringsformerne. Derfor tror jeg, det er for ſtrængt, naar det hedder i § 12, at Skibsføreren ikke maa medtage Mandſkab, undtagen han paa den anviſte Maade har ſaaet det optaget paa ſin Skibsbemandingsliſte, og det gjælder danſke Skibe fuldt ſaa vel ſom fremmede. Jeg tror, at i diſe ſæregne Tilfælde, hvor man i Forbiſeiling mangler en Mand eller to, maatte man ved Telegraphering til en Mand her

kunde arrangere ſig. Naar nemlig denne Mand meldte paa Mønstringskontoret, hvem han havde antaget, da maatte Skibsføreren viſnuof kunde betros til at modtage diſe Mand, uden at de ere optagne i hans Skibsbemandingsliſte, under hans Anſvar, at den paagjældende Mand derved ikke unddrager ſig ſin Bærnepligt, og med den Forpligtelſe, at lade ham paamonſtre af vedkommende Konſul eller Mønstringsbeſtyrer i den første Havn, ſom han kommer til. Jeg tror, at Sagen maatte kunne ordnes, om ikke paa denne, ſaa paa en anden Maade, ſaaledes at en Skibsfører i ſlige Tilfælde maatte uden Ophold kunne ſaae ſit Mandſkab ſuppleret. Det tror jeg ikke er vanſteſtgit, og hvis man kan finde en Form derfor, tror jeg, at det ærede Medlem for Helsingør vil være tilfredsſtillet i Henſeende til danſke Søfolk. Her er nævnet i § 8, at Mønstringsbeſtyrerens ſkal have Ret til at holde Bærnepligtige tilbage, naar han formener, at de efter udfærdiget Beſjendtgjørelſe fra Indenrigsminiſteriet ikke ere berettigede til Admønstring. Dette er viſt ganſke i ſin Ord, men da der dog har været Tilfælde, hvor Søfolk uberettiget ere blevne holdte tilbage og derved have lidt et meget væſentligt Afbræk i deres Næring, ſaa forekommer det mig, at der burde beſtemmes et viſt Erſtattingskrav for de Paagjældende, hvis Sigt ſker, ſamt et viſt Anſvar for den vedkommende Mønstringsbeſtyrer, ſom uberettiget har tilbageholdt ſaadanne Folk. Det er en af de Bemærkninger, ſom viſt neppe ere uden Betydning. Det foreſlaas i § 8, 3die Stykke, at for Mønstringerne og Skibsbemandingsliſternes Underſøgelse og Paategning ſkal der ikke erlægges nogen Betaling. Det er med Paakjønneſe, at jeg ſer denne Beſtemmeſe. Jeg har tidligere havt Leilighed til at udtale, at det er meget ubilligt, at paalægge Skibsførerne eller Skibsfarten en Forpligtelſe til at betale for Forhold, der dog i meget væſentlig Grad angaa den rigtige Foring af Sørollerne. En Lægsrullemand kan flytte fra Sted til andet i Landet og forlange Lægsbevis, ſaa ofte han vil og uden at betale en eneste Skilling derfor, ſkjøndt det forvolder Administrationen megen Ulempe og ikke ganſke ringe Befoſtning; men en Sømand kan ikke